

imidlertid usikkert, om et sådan diplomatisk pres vil kunne opretholdes, og om det vil have effekt over længere tid ud over selve indgåelsen af aftalen.

Men det må efter arbejdsgruppens opfattelse antages, at etableringen af et system bestående af en række generelle aftaler med potentielle modtagerlande vil tage lang tid og koste mange ressourcer at oprette, ligesom det – såfremt man ønsker at arbejde med konkrete aftaler – vil udgøre et selvstændigt moment ved vurderingen af anvendeligheden heraf, at også indgåelse af individuelle konkrete aftaler vil kunne være tidskrævende.

Udpegnning eller oprettelse af en effektiv uafhængig monitorering vil også kunne indebære vanskeligheder. En række anerkendte internationale menneskerettighedsorganisationer afviser at deltage i gennemførelsen af diplomatiske forsikringer, og det kan være særdeles vanskeligt at oprette en bæredygtig effektiv og uafhængig national institution udefra. Under alle omstændigheder vil det være udgiftskrævende. Beslutningen om at indlede forhandlinger om og indgå en aftale med diplomatisk forsikring bør træffes af regeringen, efter at domstolene har konstateret, at forbuddet mod tortur hindrer udvisning. Sagen bør forelægges den kompetente myndighed eller domstol på ny, når aftalen om diplomatiske forsikringer er indgået med henblik på en uafhængig vurdering af, om forholdene nu muliggør en udvisning.

4.3.2. Regeringens bemærkninger til arbejdsgruppens forslag

Regeringen konstaterer, at arbejdsgruppen har beskrevet en model for anvendelse af diplomatiske forsikringer, som kan anvendes i konkrete sager om administrativ udvisning af udlændinge, der må anses for en fare for statens sikkerhed, hvis regeringen beslutter dette.

I konkrete sager vil det derfor i givet fald være muligt at forelægge en indgået aftale om en diplomatisk forsikring for retten til brug for en (fornyet) vurdering af, hvorvidt udlændingelovens § 31 er til hinder for udsendelse af udlændingen.

Bliver en aftale om diplomatisk forsikring først indgået, efter at en udlænding har fået tålt ophold, vil justitsministeren, eller den, ministeren bemyndiger hertil, kunne indbringe sagen for retten på ny med henblik på en vurdering af, om den diplomatiske forsikring giver anledning til at ændre afgørelsen om udsendelse.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 7 og nr. 13.

4.4. Arbejdsgruppens forslag om anvendelse af fodlænker

4.4.1. Arbejdsgruppens forslag

Den følgende gennemgang af forslag om anvendelse af fodlænker er taget fra arbejdsgruppens betænkning, kapitel 9, afsnit 9.3.2., side 249 ff.

Arbejdsgruppen har overvejet, om de gældende regler vedrørende udlændingeretlige kontrolforanstaltninger og vilkår kan suppleres inden for rammerne af den gældende kompetence- og klagesystem.

Der er i enkelte landes regulering af sager om personer, der må anses for en fare for statens sikkerhed, gjort erfaringer med anvendelsen af elektronisk monitorering (fodlænker), og der kunne derfor gøres erfaringer med anvendelsen af fodlænker i sager om statens sikkerhed.

Arbejdsgruppen skal i tilknytning hertil pege på muligheden for at give myndighederne (henholdsvis politiet og Udlændingesservice) adgang til administrativt (udenretligt) at skærpe foranstaltningerne ved manglende overholdelse af påbud om meldepligt og/eller at tage ophold på et bestemt indkvarteringssted, således at den pågældende udlænding udstyres med fodlænke. Dette vil dels rent fysisk gøre udlændingen mere opmærksom på påbuddet, dels udgøre en markering af, at manglende overholdelse af påbuddet har konsekvenser.

En ordning af den beskrevne karakter, hvor en udlænding ved en administrativ beslutning udstyres med elektronisk fodlænke, vil forudsætte, at den pågældende udlænding enten samtykker heri eller har adgang til at kræve beslutningen prøvet ved domstolene. Prøvelsen vil – ligesom ved andre udenretlige sanktioner (bødeforelæg m.v.) – i givet fald skulle finde sted under straffeprocessuelle former under iagttagelse af artikel 6 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Arbejdsgruppen er samtidig opmærksom på, at almindelige proportionalitetshensyn vil føre til, at en sådan ordning må antages alene at kunne anvendes over for udlændinge, der gentagne gange ikke har overholdt meldepligten eller ikke har efterlevet påbud om at tage ophold på bestemt indkvarteringssted.

4.4.2. Regeringens bemærkninger til arbejdsgruppens forslag

På baggrund af arbejdsgruppens overvejelser om anvendelse af elektroniske fodlænker som udlændingeretlig foranstaltning, foreslår regeringen, at det skal være muligt at anvende elektroniske fodlænker (en elektronisk sender) i en periode på 1 måned i forhold til udlændinge på tålt ophold som en foranstaltning til at styrke kontrollen i forhold til overholdelse af et opholdspåbud, hvis udlændingen gentagne gange er